

Indarra dizu oiturak ere,
arritzekoa ez zaizu:
iñor jatunik ba dugu biran
gu ere gaitu zaletu;
—eta pozarren, pozarren,
ardoa edaten—,
gu ere gaitu zaletu.

Bazkal ondoan uda ta negu
loaren pixkat dut artzen;
onek dit berriz lanaren griña
barman neri pizkortzen;
—eta pozarren, pozarren,
ardoa edaten—,
barruan neri pizkortzen.

Euskal erriko langille orok
soiña bear du kementsu,
jan-edanean neurri doi-doia,
atsedenean berdintsu;
—eta pozarren, pozarren,
ardoa edaten—,
astedenean berdintsu.

TXAKOLINA

Maasti bat nainoz dator ederki soro-gurenean. Badu lana iñausi, txertatu, iru aldiz beintzat supratu ta ostoetan gaitzik azaldu ezkeru, sulpatatu, aienak bereiztu, ta abar. Baiña jida-goienez gogo berekoa izan oi zaigu maats umotua, zuri naiz beltz, baserritar majan ere. Goxoago zitzaigu oraindik, udan eguzkiak ziztatzen gaitunean, txakolin

Doiñu: 101 laboren i gaxua

Biotza dabilkit arin,
egazka balitz egaztin:
kanta zarrak dio ederki: «Txakolin eta txakolin!,
atsegin aundiz edanda, txakoliñak dit on egin».

Txakolin zalea nauzu,
adiskide amorratu;
bazkal aurrean dut edaten, janariz ere urrupatu,
edari bizi au etzait iñoiz etxean faltan,.

Badira maasti ta ardantzak (1).
aien ta ostoz aratzak,
laborani onak egiñik miiztxo izerdí azantzak (2),
sail-lerro pixuz zanpatu, naiz eta izan zalantzak.

Nik ere badut nerea,
eguzkira beti bea;
samur dio agutaizeak eman arnas emea,
eta urrillez pozik diot eskatzen mordo betea.

Ari askotarik daukat
zuri, beltz eta gorrixkak:
ezpaitira ere Naparru-n bezin guri-garaienak,
bai bederen iñungori zorrikan ez diotenak.

Bada ardoa Naparra-n,
baita Baigorri ta Araba-n;
baiña txakolin ezin-obe Bizkai-ko Kantauri mugan,
esku goxoz landutako egutera pendizetan.

()laxe dut nik maastia,
arri ta sasiz garbia,
pizti-etsaien aurkalari inguruan du esia,
abe txiki ta zugazñoiz itzul-inguru ertsia.

---

(1) Maasti.

(2) Indar.

Zarautz, Getari, Orto,
Ondarru. Luiu, Bakio
txit dirala txakolintegi dionak egia dío;
nereak ere zorrikan iñori ez, orraitto.

Badu aiotz-lanik naiko,
urte barniz osatzeko:
aien alper ausartak aiotz (3) n-takurrez ebakitzeko,
lerro bitarte medarrak lur arrotan eukitzeko.

Gero ongarritu ederki,
zomorroz zaitu osoki,
azufre dute mazkaltzen zaindu gabeko maastiak:
mildiu, txakarmalua agertu aurrez erauzi.

Baita usteldura zuriak
ta zizari urdin jantziak
osotoro dute mazkaltzen zaindu gabeko maastiak:
maasti emankorrek bear ditu lei-antsi zoliak.

Goitik datorkit euria,
goitik eguzki zutia,
biok dute lurra pizkortzen eman-aziz janaria,
biok orditzen didate bero ta ezoz maastia.

Maiz txakolin bearrean
nekazaria etxean...
Zergatik ez digu, ba, toki babes, aldapa barnean
maatsondo sail bat landatzen uda-goiena eltzean?

Orrela egín nuen nik,
eta aspalditxoan danik
urrillez egin txakoliíez eztarria legundurik,
lanari ekin oi diot, nekatu armen, alairik.

---

(3) Aizto aundi.

Udazkenez, leia gartsuan,
gabiltza gu maats bilduan;
ego aize epelez goaz otar ta guraizak eskuan...
Gure poz-jario ziñez morda saillak batzorduan!

Prest dauzkagu maats usulak,
prest baita tolare tresnak;
zapal-opillez trinkaturik ale anpatu gurenak,
or azaltzen dizkigute beuren gilborño gardenak,

Lan atsegiña dagit nik,
aurrak ere lagundurik...
Uztaillez izango dut, gero, edateko txakoliñik,
neke-lorra Bakotiar odol gorritz gozaturik.

